

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Bogumiła Dzieciolowska

Protokolant: S. S. Sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale asesora Prokuratury Rejonowej w G. P. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 10.09.2019 r., 18.10 2019 r. sprawy:

1. **A. W.** syna K. i B. zd. G., ur. (...) w G., obywatelstwa polskiego, pesel (...), zam. (...)-(...) J.(...), niekaranego

oskarżonego o to, że:

w dniu 20.09.2018 roku w Ł. w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem przełamał elektroniczne zabezpieczenie dostępu do pieniędzy pokrzywdzonej J. A. (1) zgromadzonych na jej rachunku bankowym w Banku Spółdzielczym w B. w ten sposób, że po otrzymaniu karty od innej osoby, która wcześniej znalazła kartę bankomatową V., wbrew woli pokrzywdzonej dokonał 6 transakcji zbliżeniowych i kradzieży pieniędzy odpowiednio w sklepie (...) w Ł. za kwotę 7,77 złotych, w sklepie (...) - (...) w Ł. za kwotę 23,98 złotych, 19,99 złotych i 19,99 złotych, w restauracji „ (...)” w Ł. za kwotę 18 złotych, w sklepie (...) R.” w Ł. za kwotę 13,50 zł stanowiących płatność za zakupione towary oraz w dniu 21.09.2019 roku około godziny 0:40 na stacji paliw (...) w Ł. usiłował pokonać zabezpieczenia elektroniczne karty V., a następnie kradzieży pieniędzy mających stanowić płatność w kwocie 25,67 zł za zakupiony towar lecz zamierzonego celu nie osiągnął

z uwagi, iż karta została zablokowana czym działał na szkodę J. A. (1) **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 279 § 1 kk w zw. z art. 13 § 2 kk**

2. **Z. J.** syna S. i H. zd. P., ur. (...)

w I., obywatelstwa polskiego, pesel: (...), zam. (...)-(...) Ł. ul. (...), karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 20.09.2018 roku w Ł. przy ul. (...) w sklepie U (...) przełamał elektroniczne zabezpieczenie dostępu do pieniędzy pokrzywdzonej J. A. (1) zgromadzonych na jej rachunku bankowym w Banku Spółdzielczym w B. w ten sposób, że po otrzymaniu karty V. od innej osoby, wbrew woli pokrzywdzonej dokonał 1 transakcji zbliżeniowej i kradzieży pieniędzy w kwocie 38,97 zł stanowiących płatność za zakupiony towar w postaci papierosów czym działał na szkodę J. A. (1),

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

o r z e k a :

1. oskarżonego **A. W.** uznaje za winnego tego, że w dniu 20 września 2019 roku w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 7,77 zł zgromadzone na rachunku bankowym prowadzonym przez Bank Spółdzielczy w B. na rzecz J. A. (1), w tej sposób że posługując się kartą bankomatową V. do jej rachunku bankowego otrzymaną od osoby, która uprzednio ją znalazła, w sklepie (...) dokonał transakcji zbliżeniowej w/w kwocie, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw;

2. oskarżonego **A. W.** uznaje za winnego tego, że w dniu 20 września 2019 roku w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 13,50 zł zgromadzone na rachunku bankowym prowadzonym przez Bank Spółdzielczy w B. na rzecz J. A. (1), w tej sposób że posługując się kartą bankomatową V. do jej rachunku bankowego otrzymaną od osoby, która uprzednio ją znalazła, w sklepie (...) mgr A. R.” dokonał transakcji zbliżeniowej w/w kwocie, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw;

3. oskarżonego **A. W.** uznaje za winnego tego, że w dniu 20 września 2019 roku w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 18 zł zgromadzone na rachunku bankowym prowadzonym przez Bank Spółdzielczy w B. na rzecz J. A. (1), w tej sposób że posługując się kartą bankomatową V. do jej rachunku bankowego otrzymaną od osoby, która uprzednio ją znalazła, w Restauracji (...) dokonał transakcji zbliżeniowej w/w kwocie, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw;

4. oskarżonego **A. W.** uznaje za winnego tego, że w dniu 20 września 2019 roku w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 23,98 zł zgromadzone na rachunku bankowym prowadzonym przez Bank Spółdzielczy w B. na rzecz J. A. (1), w tej sposób że posługując się kartą bankomatową V. do jej rachunku bankowego otrzymaną od osoby, która uprzednio ją znalazła, w sklepie (...) – (...) dokonał transakcji zbliżeniowej w/w kwocie, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw;

5. oskarżonego **A. W.** uznaje za winnego tego, że w dniu 20 września 2019 roku w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 19,99 zł zgromadzone na rachunku bankowym prowadzonym przez Bank Spółdzielczy w B. na rzecz J. A. (1), w tej sposób że posługując się kartą bankomatową V. do jej rachunku bankowego otrzymaną od osoby, która uprzednio ją znalazła, w sklepie (...) – (...) dokonał transakcji zbliżeniowej w/w kwocie, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw;

6. oskarżonego **A. W.** uznaje za winnego tego, że w dniu 20 września 2019 roku w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 19,99 zł zgromadzone na rachunku bankowym prowadzonym przez Bank Spółdzielczy w B. na rzecz J. A. (1), w tej sposób że posługując się kartą bankomatową V. do jej rachunku bankowego otrzymaną od osoby, która uprzednio ją znalazła, w sklepie (...) – (...) dokonał transakcji zbliżeniowej w/w kwocie, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw;

7. oskarżonego **A. W.** uznaje za winnego tego, że w dniu 21 września 2018 r. w Ł., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania, swym zachowaniem bezpośrednio zmierzał do zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 27,75 zł zgromadzonych na rachunku bankowym prowadzonym przez Bank Spółdzielczy w B. na rzecz J. A. (1), w ten sposób że posługując się kartą bankomatową V. do jej rachunku bankowego otrzymaną od osoby, która uprzednio ją znalazła, na stacji paliw (...) usiłował dokonać transakcji zbliżeniowej w w/w kwocie, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na to, iż karta została zablokowana przez bank, tj. wykroczenia z art. 11 § 1 kw w zw. z art. 119 § 1 kw;

8. w myśl art. 9 § 2 kw po zastosowaniu art. 119 § 2 kw za wykroczenia przypisane w punktach 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 wyroku na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza oskarżonemu A. W. łącznie karę 1.000 zł (tysiąca złotych) grzywny;

9. na podstawie art. 119 § 4 kw orzeka wobec oskarżonego A. W. obowiązek naprawienia szkód wyrządzonych czynami przypisanymi w punktach 1, 2, 3, 4, 5, 6 wyroku poprzez zapłatę na rzecz J. A. (1) następujących kwot:

- w związku z czynem przypisanym w punkcie 1 wyroku – kwoty 7,77 zł (siedem złotych siedemdziesiąt siedem groszy);

- w związku z czynem przypisanym w punkcie 2 wyroku – kwoty 13,50 zł (trzynaście złotych pięćdziesiąt groszy);
- w związku z czynem przypisanym w punkcie 3 wyroku – kwoty 18 zł (osiemnaście złotych);
- w związku z czynem przypisanym w punkcie 4 wyroku – kwoty 23,98 zł (dwadzieścia trzy złote dziewięćdziesiąt osiem groszy);
- w związku z czynem przypisanym w punkcie 5 wyroku – kwoty 19,99 zł (dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy);
- w związku z czynem przypisanym w punkcie 6 wyroku – kwoty 19,99 zł (dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy);

tytułem równowartości ukradzionego mienia;

10. obwinionego **Z. J.** uznaje za winnego tego, że w dniu 20.09.2018 roku w Ł., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 38,97 zł zgromadzone na rachunku bankowym prowadzonym przez Bank Spółdzielczy w B. na rzecz J. A. (1) w ten sposób, że posługując się kartą bankomatową V. do jej rachunku bankowego otrzymaną od osoby, która uprzednio ją znalazła, w sklepie (...) R.” dokonał transakcji zbliżeniowej w/w kwocie, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza mu karę 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin;

11. na podstawie art. 119 § 4 kw orzeka wobec Z. J. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej czynem przypisanym w punkcie 10 wyroku poprzez zapłatę na rzecz J. A. (1) kwoty 38,97 zł (trzydzieści osiem złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) tytułem równowartości ukradzionego mienia;

12. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 294/19

UZASADNIENIE

W dniu 19 września 2019 r. J. A. (1) około godziny 18:30 była na zakupach w sklepie (...) w Ł.. Podczas zakupów posiadała wyłącznie kartę bankomatową (...) do jej rachunku bankowego prowadzonego przez Bank Spółdzielczy w B.. J. A. (1) bardzo się spieszyła i podczas zakupów – na terenie sklepu lub przed sklepem zgubiła kartę bankomatową.

Dowody: zeznania J. A. (1) – k.2, 50, 137v, zeznania B. G. – k.22-23.

W dniu 20 września 2019 r w godzinach popołudniowych A. W. spotkał się przy toaletach miejskich w Ł. z R. M. (1) oraz innym nieustalonym mężczyzną, który przyjechał do Ł..

Dowody: wyjaśnienia A. W. - k. 40v, 64v, wyjaśnienia R. M. (1) – k. 68 – 69.

Nieustalony mężczyzna posiadał kartę bankomatową (...) należącą do J. A. (1), którą – jak twierdził – znalazł nieopodal sklepu (...).

Dowody: wyjaśnienia A. W. - k. 40v, 64v, wyjaśnienia R. M. (1) – k.68-69, informacja z Banku Spółdzielczego w B. – k. 46.

Nieustalony mężczyzna przekazał kartę bankomatową A. W., aby ten poszedł po zakupy. O godzinie 15:07 w sklepie (...) A. W. dokonał zakupu piwa, za które zapłacił zbliżeniowo kartą bankomatową należącą do J. A. (1) kwotę 7,77 zł.

Dowody: wyjaśnienia A. W. - k. 64-65, zeznania J. A. (1) – k. 2, wyjaśnienia R. M. (1) - k.68-69, zestawienie transakcji - k.47.

Po dokonaniu zakupu piwa A. W. wrócił w miejsce koło toalety miejskiej do R. M. (1) i nieustalonego mężczyzny. Wówczas doszedł do nich również Z. J..

Dowody: wyjaśnienia A. W. – k. 64v – 65, wyjaśnienia Z. J. – k. 44v, 71v.

Nieustalony mężczyzna przekazał wówczas kartę bankomatową Z. J., aby ten poszedł po zakupy. Z. J. wiedział, że karta nie należała do tego mężczyzny, lecz została znaleziona. Z. J. udał się do sklepu U (...)", gdzie o godz. 15:11 dokonał zakupu papierosów, za które zapłacił zbliżeniowo kartą bankomatową należącą do J. A. (1) kwotę 38,97 zł. Po powrocie ze sklepu (...) oddał kartę bankomatową nieznanemu mężczyźnie, a następnie oddalił się.

Dowody: wyjaśnienia Z. J. - k. 44v, 71v, wyjaśnienia A. W. - k. 40 - 41, 64v – 65, zeznania J. A. (1) – k. 2, wyjaśnienia R. M. (1) - k.68-69, zestawienie transakcji - k.47, protokół odtworzenia zapisu monitoringu - k.32, zapis monitoringu – k. 34.

Następnie A. W. ponownie otrzymał kartę bankomatową od nieznanego mężczyzny i udał się po zakupy. O godzinie 15:15 w sklepie U (...)” A. W. dokonał zakupów, za które zapłacił zbliżeniowo kartą bankomatową należącą do J. A. (1) kwotę 13,50 zł.

Dowody: wyjaśnienia A. W. - k. 40-41, 64-65,, zeznania J. A. (1) – k. 2, wyjaśnienia R. M. (1) - k.68-69, protokół odtworzenia zapisu monitoringu - k.32, zestawienie transakcji - k.47.

A. W., R. M. (1) i nieustalony mężczyzna po wypiciu piwa i podzieleniu się papierosami poszli na obiad do restauracji na ul. (...), gdzie A. W. zapłacił za posiłek dla trzech osób zbliżeniowo kartą bankomatową należącą do J. A. (1) kwotę 18,00 zł.

Dowody: wyjaśnienia A. W. - k. 40-41, 64-65, zeznania J. A. (1) – k. 2, wyjaśnienia R. M. (1) - k.68-69, zestawienie transakcji - k.47, protokół odtworzenia zapisu monitoringu – k. 18, zapis monitoringu – k. 20.

Po obiedzie A. W. poszedł do sklepu (...), gdzie kupił alkohol i papierosy, za które zapłacił zbliżeniowo kartą bankomatową należącą do J. A. (1) dokonując trzech transakcji w kwotach 19,99 zł, 23, 98 zł i 19,99 zł. R. M. (1) i nieustalony mężczyzna czekali na niego pod sklepem.

Dowody: wyjaśnienia A. W. - k. 40-41, 64-65, zeznania J. A. (1) – k. 2, wyjaśnienia R. M. (1) - k.68-69, zeznania B. G. – k. 22v, zestawienie transakcji - k.47, protokół odtworzenia zapisu monitoringu – k. 12, zapis monitoringu – k. 14.

W dniu 20 września 2018 r. około godziny 16:30 J. A. (1) zorientowała się, że nie ma karty bankomatowej, a po poszukiwaniu jej w domu i w samochodzie udała się do sklepu (...), gdzie sprzedawca poinformowała ją, że przed jej przybyciem pewien mężczyzna, który dziwnie się zachowywał zapłacił zieloną kartą za zakupy. Wówczas J. A. (1) zastrzegła swoją kartę bankomatową.

Dowody: zeznania J. A. (1) - k.2, 50, zeznania B. G. - k.22-23.

Z zakupami A. W., R. M. (1) i nieustalony mężczyzna udali się do domu R. M. (1), gdzie spożywali alkohol. Następnie A. W. wrócił do domu pozostawiając kartę bankomatową J. A. (1) R. M. (1).

Dowody: wyjaśnienia A. W. – k. 40-41, zeznania R. M. (1) - k.68-69.

W nocy z 20 na 21 września 2018 roku R. M. (1) zadzwonił do A. W., prosząc aby ten przyszedł do niego. Podczas spotkania R. M. (1) przekazał mu kartę bankomatową oraz poprosił, aby A. W. udał się wraz z nim na stację (...)

po alkohol. A. W. próbował dokonać zakupu alkoholu płacąc zbliżeniowo kartą J. A. (1), jednak transakcja została odrzucona z uwagi na zastrzeżenie karty przez J. A. (2). A. W. zwrócił kartę R. M. (1).

Dowody: wyjaśnienia A. W. - k. 40-41, 64-65, wyjaśnienia R. M. (1) - k.68-69, protokół odtworzenia zapisu monitoringu – k. 24, zapis monitoringu – k. 26.

A. W. urodził się (...) w G.. Legitymuje się wykształceniem podstawowym, nie ma wyuczonego zawodu. Nie pracuje, utrzymując się z renty w wysokości 1200 zł. Oskarżony jest bezdzietnym kawalerem. Dotychczas nie był karany.

Dowody: dane osobopoznawcze – k. 74, informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 128

Z. J. urodził się (...) w I.. Legitymuje się wykształceniem podstawowym z przyuczeniem do zawodu kamieniarza. Utrzymuje się z prac dorywczych, osiągając dochód ok. 400 zł miesięcznie. Jest żonaty, posiada siedmioro dzieci, na rzecz których nie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego. Zamieszkuje w Ł. z matką. Był kilkukrotnie karany i odbywał kary pozbawienia wolności.

Dowody: dane osobopoznawcze – 73, informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 134./

Po raz pierwszy **A. W.** składał wyjaśnienia w dniu 16 listopada 2018 r. na posterunku policji w Ł. (k. 40 – 41). Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że 20 września 2018 roku w godzinach popołudniowych przy toalecie miejskiej w Ł. spotkał R. M. (1) i nieznanego mu mężczyznę, a po chwili dołączył do nich Z. J., który przyniósł piwo lub papierosy zakupione w sklepie U (...). Z. J. dał piwa i kartę bankomatową nieznanemu mężczyźnie. Po wypiciu piwa Z. J. udał się do domu. Nieznany oskarżonemu mężczyzna przekazał mu wówczas kartę bankomatową w kolorze zielonym oraz wskazał, że znalazł ją gdzieś w Ł.. Poleciał mu dokonanie zakupów. Wtedy oskarżony z kartą bankomatową udał się do sklepu U (...), gdzie kupił dwa czteropaki piwa i papierosy płacąc zbliżeniowo. A. W. wraz z R. M. (1) i nieznanym mu mężczyzną wypili piwo oraz podzielili się papierosami. Następnie w trójkę udali się do restauracji na ul. (...), gdzie A. W. zakupił obiad dla trzech osób płacąc zbliżeniowo kartą. Po obiedzie oskarżony poszedł do sklepu (...) w Ł. i ponownie kupił alkohol i papierosy płacąc zbliżeniowo kartą, zaś M. i nieznanemu mężczyźnie czekali na niego pod sklepem. Dalej oskarżony wskazał, iż dokładnie nie pamiętał, ale mogli pójść do domu M. gdzie spożywali zakupiony alkohol. Gdy było już późno oskarżony zostawił kartę bankomatową R. M. (1) i wrócił do domu. Dalej oskarżony wyjaśnił, że w nocy zadzwonił do niego R. M. (1) prosząc, aby oskarżony przyszedł do niego. Podczas spotkania R. M. (1) wręczył A. W. kartę bankomatową, a obaj udali się na stację paliw (...), żeby oskarżony miał kupić wódkę, jednak nie udało im się dokonać zakupu alkoholu, ponieważ karta była zablokowana. Dodatkowo oskarżony wyjaśnił, że przy użyciu karty mógł zrobić zakupy na łączną kwotę 100-150 zł.

Kolejne wyjaśnienia **A. W.** składał w dniu 19 grudnia 2018 r. na posterunku policji w Ł. (k. 64 – 64). Oskarżony ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, że zanim poszedł do sklepu U (...) najpierw wraz z nieznanym mężczyzną poszedł do sklepu (...), gdzie kupił piwo, za które zapłacił zbliżeniowo. Ponadto wyjaśnił, że zdawał sobie sprawę, że karta bankomatowa została znaleziona i nie należała do nieznanego oskarżonemu mężczyźnie. Ponadto wyjaśnił, iż gdy stali koło toalety przyszedł do nich Z. J. i wtedy M. wraz z nieustalonym mężczyzną wysłali go po zakupy. Zapewnił, iż J. wiedział, że karta jest znaleziona, bo pytał nieznanego mężczyznę o to, skąd miał kartę, a on wówczas wyjaśnił mu, że znalazł ją przy sklepie. Dalej oskarżony opisał kolejną transakcję w sklepie U (...)” oraz płatności w restauracji i w sklepie (...). Wyjaśnił również, iż po tej ostatniej transakcji rozstał się z M. i nieustalonym mężczyzną, jednak ostatniej transakcji usiłował dokonać na (...) z M.. Zapewnił, iż kartę oddawał M..

Oskarżony **Z. J.** po raz pierwszy złożył wyjaśnienia w dniu

16 listopada 2018 r. na posterunku policji w Ł. (k. 44 – 45). Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił że w dniu 20 września 2018 roku w godzinach popołudniowych przy toalecie miejskiej w Ł. spotkał R. M. (1) i mężczyznę, którego nie znał. Nieznany oskarżonemu mężczyzna powiedział do Z. J., żeby poszedł do sklepu U (...) oraz dał mu kartę bankomatową w kolorze zielonym. Z kartą oskarżony udał się do sklepu U (...), gdzie kupił papierosy płacąc zbliżeniowo. Po zakupie Z. J. wrócił do M. i nieznanego mężczyzny, któremu oddał papierosy i kartę bankomatową. Kiedy Z. J. odchodził od M. i nieznanego mężczyzny doszedł do nich A. W.. Ponadto, oskarżony

wskazał, że myślał, iż karta należy do nieznanego mężczyzny oraz że nie miał zamiaru dokonać kradzieży z czyjegoś konta bankowego.

Po raz kolejny Z. J. składał wyjaśnienia w dniu 19 grudnia 2018 r. na posterunku policji w Ł. (k. 71 – 72). Oskarżony ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a nadto przyznał, iż słyszał jak nieustalony mężczyzna mówił, że karta bankomatowa została przez niego znaleziona.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych **A. W. i Z. J.** w zakresie, w jakim przyznawali się do zarzuconych im czynów w ostatecznym kształcie. Wyjaśnienia te korespondowały ze zgromadzonym materiałem dowodowym w postaci zapisów monitoringu (wraz z protokołami odtworzenia), zestawieniem transakcji bankowych, a także wyjaśnieniami R. M. (1) i zeznaniami J. A. (1).

Wprawdzie sąd dostrzegł, iż początkowo A. W. nie wspominał o transakcji w sklepie (...), jednakże ostatecznie potwierdził również okoliczności dotyczące tego zakupu, co korespondowało ze zgromadzonym materiałem dowodowym, w szczególności z zestawieniem transakcji przeprowadzonych na rachunku bankowym J. A. (1). Z kolei Z. J. początkowo utrzymywał, iż myślał, że przekazana mu karta bankomatowa należała do nieznanego mężczyzny, jednakże ostatecznie przyznał, że miał świadomość, iż została ona znaleziona, co pozostawało w zgodzie z depozycjami A. W..

Jako wiarygodne sąd ocenił również wyjaśnienia **R. M. (1)**, który był uczestnikiem wszystkich zdarzeń, a postępowanie w części jego dotyczącej zostało umorzone z uwagi na jego niepoczytalność. Jego wyjaśnienia pozostawały co do zasady spójne z relacjami oskarżonych, korespondowały z nagraniami z monitoringu. Z uwagi zaś na treść wyjaśnień oskarżonych, jak i R. M. (1), sąd uznał za zbędne przesłuchiwanie R. M. (1) na rozprawie z udziałem biegłego psychologa.

Zdaniem sądu na prawdzie polegały również zeznania świadka pokrzywdzonej **J. A. (1)**, które w pełni korespondowały z dokumentacją bankową, a nadto jawiły się jako spontaniczne, szczerze, wewnątrznie niesprzeczne. Podobnie sąd nie miał wątpliwości co do wiarygodności zeznań **B. G.**, które korespondowały z zapisem monitoringu ze sklepu (...) oraz zeznaniami J. A. (1) i wyjaśnieniami A. W..

Sąd dał wiarę pozostałym dowodom, m.in. z dokumentów, protokołów, zapisów monitoringu, informacji z Krajowego Rejestru Karnego, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując powodów do poddania w wątpliwość ich autentyczności. Ich wiarygodności i autentyczności nie zakwestionowała również żadna ze stron. Jedynie w zakresie zapisu monitoringu ze sklepu (...) wskazać należało, iż sąd nie czynił na jego podstawie ustaleń co do godzin transakcji, bowiem jak wynikało z protokołu jego odtworzenia, czas na nagraniu był przesunięty do przodu o 6 godzin.

A. W. został oskarżony o to, że w dniu 20.09.2018 roku w Ł. w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem przełamał elektroniczne zabezpieczenie dostępu do pieniędzy pokrzywdzonej J. A. (1) zgromadzonych na jej rachunku bankowym w Banku Spółdzielczym w B. w ten sposób, że po otrzymaniu karty od innej osoby, która wcześniej znalazła kartę bankomatową V., wbrew woli pokrzywdzonej dokonał 6 transakcji zbliżeniowych i kradzieży pieniędzy odpowiednio w sklepie (...) w Ł. za kwotę 7,77 złotych, w sklepie (...) - (...) w Ł. za kwotę 23,98 złotych, 19,99 złotych i 19,99 złotych, w restauracji „ (...)” w Ł. za kwotę 18 złotych, w sklepie (...) R.” w Ł. za kwotę 13,50 zł stanowiących płatność za zakupione towary oraz w dniu 21.09.2019 roku około godziny 0:40 na stacji paliw (...) w Ł. usiłował pokonać zabezpieczenia elektroniczne karty V., a następnie kradzieży pieniędzy mających stanowić płatność w kwocie 25,67 zł za zakupiony towar lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi, iż karta została zablokowana czym działała na szkodę J. A. (1) tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 279 § 1 kk w zw. z art. 13 § 2 kk.

Z. J. został oskarżony o to, że w dniu 20.09.2018 roku w Ł. przy ul. (...) w sklepie U (...) przełamał elektroniczne zabezpieczenie dostępu do pieniędzy pokrzywdzonej J. A. (1) zgromadzonych na jej rachunku bankowym w Banku Spółdzielczym w B. w ten sposób, że po otrzymaniu karty V. od innej osoby, wbrew woli pokrzywdzonej dokonał 1

transakcji zbliżeniowej i kradzieży pieniędzy w kwocie 38,97 zł stanowiących płatność za zakupiony towar w postaci papierosów czym działał na szkodę J. A. (1), tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

Zgodnie z art. 279 § 1 kk karze podlega kto kradnie z włamaniem. Jest to przestępstwo dwuaktowe – pierwsze etap stanowi włamanie, a drugi kradzież. W doktrynie i judykaturze nie budzi wątpliwości, że przez włamanie rozumie się przełamanie zabezpieczeń chroniących przedmiot czynności wykonawczej przed kradzieżą. Najczęściej sprowadza się ono do ich fizycznego przełamania, jednak włamaniem jest również przełamanie zabezpieczeń cyfrowych (por. Mozgawa Marek (red.), Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, komentarz do art. 279 kk, teza 4 i wskazane tam orzecznictwo, publ. Lex). Jednak w związku z rozwojem systemów płatniczych pojawiły się wątpliwości jak należy kwalifikować dokonania płatności przy użyciu zbliżeniowej karty bankomatowej. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2017 r. III KK 349/16 (publ. Lex nr 2294383) rozpoczął linie orzeczniczą, zgodnie z którą dokonanie płatności kartą płatniczą w formie tzw. płatności zbliżeniowej przez osobę nieuprawnioną, która weszła w posiadanie karty wbrew woli jej właściciela, stanowi przestępstwo kradzieży z włamaniem. Sąd Najwyższy zajął stanowisko, że kod (...) stanowi tylko dodatkowe zabezpieczenie, natomiast pierwotnym zabezpieczeniem jest sama konstrukcja karty bankomatowej która zawiera mikroprocesor umożliwiający dokonywanie wszelkich transakcji, w tym również zbliżeniowych, bez użycia kodu (...). Według tego poglądu samo zbliżenie karty do terminala płatniczego prowadzi do przełamania cyfrowych zabezpieczeń w płatnościach bezgotówkowych.

Część przedstawicieli doktryny poddała krytyce pogląd wyrażony w wyżej wymienionym wyroku. Wskazuje się, że posiadacz karty płatniczej rezygnuje z zabezpieczenia karty do określonej kwoty z uwagi na wygodę. A. L. porównał tę sytuację do rezygnacji z klamki do drzwi, aby ułatwić dostęp do pomieszczenia – karta płatnicza staje się swoistą klamką przy pomocy której następuje bez przeszkód wyjęcie z konta posiadacza kwoty do 50 zł (por. Lach Arkadiusz, Glosa do wyroku SN z dnia 22 marca 2017 r., III KK 349/16 Prok.i Pr. 2018/5/170-175, Sosik Robert, Wykorzystanie skradzionej karty płatniczej do wykonania płatności zbliżeniowych. Glosa do wyroku SN z dnia 22 marca 2017 r., III KK 349/16-LEX). Na podobne argumenty powołał się Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 27 listopada 2018 r. sygn. akt II AKa 307/18 (publ. Lex 2690748), w którym wyraźnie stwierdzono, iż dokonanie płatności kartą płatniczą w formie tzw. płatności zbliżeniowej przez osobę nieuprawnioną, która weszła w posiadanie karty wbrew woli jej właściciela, stanowi - w zależności od przywłaszczonej kwoty - przestępstwo kradzieży zwykłej określone w art. 278 § 1 k.k. lub też wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Zauważyć przy tym należy, iż w judykaturze przyjmuje się, że włamanie zawiera w sobie przełamanie woli osoby, do której należy rzecz ruchoma, która manifestuje chęć zatrzymania rzeczy dla siebie, a przez to zabezpieczenia jej przed osobami trzecimi. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 11 października 2013 sygn. akt II AKa 152/13 (LEX nr 1388759) wyraził pogląd, iż istota włamania sprowadza się nie tyle do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia przeszkody chroniącej dostępu do rzeczy, lecz polega na zachowaniu, którego podstawową cechą jest nieposzanowanie wyrażonej przez dysponenta rzeczy woli zabezpieczenia jej przed innymi osobami. Ponadto, wskazuje się, że element mający służyć za zabezpieczenie powinien być w stanie efektywnie pełnić swoją funkcję. Podobnie w wyroku sygn. akt IV KRN 170/58 Sąd Najwyższy stwierdził, iż nie jest włamaniem przełamanie zabezpieczeń na tyle nieefektywnych, że nie stanowią poważnego wyrazu woli zabezpieczenia rzeczy przed kradzieżą.

Mają na uwadze wskazane rozbieżności w ocenie zachowania polegającego na użyciu cudzej karty bankomatowej przy płatnościach zbliżeniowych, Sąd Rejonowy w składzie orzekającym w niniejszej sprawie podzielił stanowisko wyrażone w przywołanych glosach krytycznych do wyroku Sądu Najwyższego, sygn. akt III KK 349/16, jak również w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, sygn. akt II AKa 307/18. Sąd Rejonowy w składzie orzekającym w niniejszej sprawie jako w pełni przekonujące ocenił stanowisko wedle którego posiadacz karty wybierając możliwość płatności zbliżeniowych w istocie rezygnuje dobrowolnie z zabezpieczenia jakim jest kod (...) na rzecz wygody, zaś karta bankomatowa sama w sobie nie stanowi skutecznego zabezpieczenia, co w konsekwencji prowadzi do wniosku, iż sforsowanie zabezpieczenia w postaci procesora umieszczonego w karcie płatniczej następuje z chwilą zbliżenia karty do terminala. W praktyce dopóki posiadacz utraconej karty nie podejmie żadnych działań zmierzających do zablokowania karty, tak długo korzystanie z karty przez osobę, która weszła w jej posiadanie możliwe jest bez żadnych utrudnień, bez potrzeby przełamania zabezpieczeń. Tym samym w zachowaniu sprawcy posługującego się

cudzą kartą bankomatową przy płatnościach zbliżeniowych brak jest dwuetapowości zachowania charakterystycznego dla kradzieży z włamaniem i takie zachowanie winno zostać ocenione jako kradzież. W ocenie sądu nie budzi wątpliwości, że zapłata za towary, bądź usługi przy użyciu karty zbliżeniowej może być zakwalifikowana jako kradzież, ponieważ sprawca kosztem środków zdeponowanych na rachunku bankowym włącza do swego majątku przedmioty, za które płaci. Z uwagi na fakt, iż kradzież jest czynem przepołowionym od wartości szkody zależy, czy czyn stanowi przestępstwo lub wykroczenie.

W niniejszej sprawie łączna wartość sześciu transakcji dokonanych przez A. W. wyniosła 103,23 zł (przy czym żadna nie przekroczyła 50 zł). Z. J. dokonał tylko jednej płatności na kwotę 38,97 zł. Zatem w niniejszej sprawie zachowania A. W. i Z. J. niewątpliwie wyczerpały znamiona wykroczenia, o którym mowa w art. 119 § 1 kk. Nadto zgodnie art. 11 § 1 kw odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Natomiast art. 119 § 2 kw wprowadza karalność usiłowania, podżegania i pomocnictwa wykroczenia kradzieży. Co do czynu przypisanego A. W. w punkcie 7 wyroku w ocenie sądu stanowi on usiłowanie wykroczenia z art. 119 § 1 kw. Oskarżony bezpośrednio zmierzał do dokonania, ponieważ na stacji paliw (...) użył karty bankomatowej (...), aby zakupić alkohol, a więc powstało zagrożenie dla dobra prawnego. Jednak do dokonania nie doszło z uwagi na zablokowanie karty bankomatowej przez pokrzywdzoną. W ocenie sądu jest to wystarczające do przypisania A. W. odpowiedzialności za usiłowanie wykroczenia kradzieży, zważywszy iż wartość transakcji, której chciał dokonać nie przekraczała kwoty 50 zł.

W konsekwencji sąd uznał A. W. za winnego siedmiu wykroczeń – sześciu z art. 119 § 1 kw oraz jednego z art. 11 § 1 kw w zw. z art. 119 § 1 kw. Sąd przyjął, iż każda z transakcji stanowiła odrębne wykroczenie, bowiem materiał dowodowy pozwalał na ustalenie, iż każdorazowo, tj. przed dokonaniem każdej transakcji A. W. podejmował na nowo zamiar dokonania kolejnych zakupów.

Z kolei Z. W. został uznany winnym jednego wykroczenia z art. 119 § 1 kw.

Sąd zgodnie z zapatrywaniami oskarżyciela publicznego wyrażonymi w sprzeciwie od wyroku nakazowego przyjął, iż oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, bowiem okoliczność ta wynikała ze zgromadzonego materiału dowodowego. Sąd uznał, iż każdy z oskarżonych współdziałał z R. M. i innym nieustalonym mężczyzną. Omyłkowo sąd w wyroku wskazał, iż oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, podczas gdy tylko jedna z współdziałających osób została ustalona.

Jednocześnie sąd nie przyjął, by zachowanie A. W. i Z. J. wyczerpywało znamiona czynu z art. 275 § 1 kk, które polega m.in. na przywłaszczeniu dokumentu stwierdzającego prawa majątkowe innej osoby. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynikało, że w związku z dokonywanymi transakcjami kartą bankomatową metodą zbliżeniową, owa karta była udostępniana oskarżonym przez R. M. (1) bądź nieustalonego mężczyznę i została im zwrócona. W ocenie sądu w tej sytuacji oskarżeni w żaden sposób nie zaimplementowali woli włączenia owej karty bankomatowej do swojego majątku, co mogłoby wypełniać znamię przywłaszczenia dokumentu. Wręcz przeciwnie dokonując zakupów, które miały służyć wszystkim zaangażowanym w proceder, mieli świadomość konieczności zwrotu karty R. M. i nieustalonemu mężczyźnie i tak też czynili.

W myśl art. 9 § 2 kw za sześć wykroczeń z art. 119 § 1 kw oraz jedno usiłowanie wykroczenia z art. 119 § 1 kw, oskarżonemu A. W. została wymierzona kara grzywny w wysokości 1000 zł. Jako okoliczność obciążającą sąd potraktował liczbę wykroczeń, za które przypisano odpowiedzialność oskarżonemu. Z kolei jako okoliczności łagodzące sąd wziął pod uwagę uprzednią niekaralność oskarżonego oraz przyznanie się oskarżonego do winy. W ocenie sądu kara 1000 zł grzywny jest odpowiednia do stopnia winy i społecznej szkodliwości wykroczeń przypisanych oskarżonemu. Kara ta stanowi wystarczającą dolegliwość dla A. W., który utrzymuje się renty i w ocenie sądu skłoni go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

Sąd na podstawie art. 119 § 1 kw wymierzył Z. J. karę jednego miesiąca ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin. Jako okoliczności

obciążające sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego oraz odbywanie przez niego kar pozbawienia wolności. Jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzuczonego mu czynu. W ocenie sądu kara ograniczenia wolności w wymiarze 40 godzin jest dla Z. J. odpowiednią karą. Pomimo, iż oskarżonemu przypisano tylko jedno wykroczenie, to karę grzywny uznać należało za byt łagodną – wszak oskarżony nie wyciągnął odpowiednich wniosków z poprzednich skazań. Natomiast kara aresztu byłaby nieproporcjonalna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Oskarżeni swoim zachowaniem wyrządzili pokrzywdzonej szkodę majątkową, która nie została naprawiona, dlatego na podstawie art. 119 § 4 kw orzeczono obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwot będących przedmiotem płatności zbliżeniowych kartą (punkty 9 i 11 wyroku). Wysokość szkody nie budziła żadnych wątpliwości, ponieważ została udokumentowana zestawieniem transakcji uzyskanym od Banku Spółdzielczego w B..

Na podstawie art. 121 § 1 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk oskarżeni zostali zwolnieni z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, zaś wydatkami obciążono Skarb Państwa. W ocenie sądu sytuacja majątkowa oskarżonych uzasadniała zwolnienie ich od kosztów sądowych.